

Sygn. akt III RC 236/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lutego 2024r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Dariusz Ratajczak

Protokolant: sekr. sąd. Monika Bukowska

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2024r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego D. M. (1) reprezentowanego przez matkę K. M.

przeciwko T. M.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego T. M. na rzecz małoletniego powoda D. M. (1) podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, poczynwszy od dnia 01.08.2023r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki K. M., w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu w dniu 23.06.2016 r., sygn. akt III RC 47/16/2,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. zasądza od pozwanego T. M. na rzecz małoletniego powoda kwotę 2.084,04 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie,

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego T. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 435 zł tytułem kosztów sądowych,

5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Dariusz Ratajczak

Sygn. akt III RC 236/23

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 28.08.2023r. (data stempla pocztowego) przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego D. M. (1) podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 1.600 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że obecnie małoletni ma już 15 lat i uczęszcza do szkoły średniej, wzrosły koszty jego utrzymania, zmieniły się zakres jego usprawiedliwionych potrzeb, a nadto pojawiły się rozliczne problemy zdrowotne jednak pozwany odmawia dobrowolnego zwiększenia wysokości alimentów. Zmieniła się także sytuacja matki małoletniego, która wstąpiła w związek małżeński, z którego pochodzi dwójka małoletnich dzieci. Młodsze dzieci K. M. również chorują i wymagają zwiększonej opieki, w związku z czym matka małoletniego nie pracuje. Pozwany ma dobry kontakt z synem, widuje się z nim regularnie, nadto małoletni widuje się z babcią i bratem ojca, od których otrzymuje prezenty rzeczowe i pieniężne. Ojciec małoletniego powoda zatrudniony jest w firmie (...) w (...).

W odpowiedzi na pozew T. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że koszty utrzymania dziecka wskazane w pozwie zostały zawyżone, a część z nich nie zasługuje na miano usprawiedliwionych oraz, że realizuje kontakty z synem regularnie co drugi tydzień w weekendy i w tym czasie ponosi koszty utrzymania małoletniego. Pozwany podniósł też, że młodsze dzieci K. M. uczęszczają do przedszkola nic nie stoi zatem na przeszkodzie by podjęła ona prace zarobkową. Wreszcie pozwany wskazał, że na własne utrzymanie potrzebuje 3.180 zł miesięcznie, w tym 650 zł tytułem alimentów na syna.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni D. M. (1) ma obecnie 16 lat i uczęszcza do II klasy technikum w Zespole Szkół nr (...) w W., zamieszkuje wraz z matką, jej obecnym mężem i ich dwójką wspólnych małoletnich dzieci w domu zakupionym przez matkę i jej męża za środki pochodzące z kredytu hipotecznego. Średnie miesięczne koszty utrzymania lokalu wynoszą około 1.150 zł, w tym ogrzewanie gazowe, prąd, woda, TV i Internet oraz wywóz odpadów komunalnych. Udział małoletniego w tych wydatkach wynosi 230 zł. Małoletni ma alergię wziewną oraz pokarmową, choruje na astmę oraz atopowe zapalenie skóry. Średnie miesięczne koszty wyżywienia D. to kwota 700 zł. Natomiast na zakup środków higieny i czystości dla małoletniego, w tym emolientów oraz opłacenie jego wizyt u fryzjera niezbędna jest kwota 170 zł miesięcznie. W związku ze swoimi chorobami chłopiec przyjmuje na stałe leki a nadto pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów m.in. alergologa, laryngologa i dermatologa, co generuje wydatek w wysokości 100 zł miesięcznie. Na dojazdy do lekarzy niezbędna jest kwota 50 zł miesięcznie. Na zakup odzieży i obuwia, poza obuwiem jakie małoletni otrzymał w prezencie od rodziny ojca, niezbędna jest co miesiąc kwotą około 230 zł miesięcznie. D. korzysta także z telefonu komórkowego co generuje koszt w wysokości 50 zł miesięcznie. Na zakup książek i przyborów szkolnych, uiszczenie opłat szkolnych, w tym składki na radę rodziców, składek klasowych itp. oraz opłacenie wycieczek szkolnych niezbędna jest co miesiąc kwota 150 zł. Nadto D. doświadcza trudności w nauce, w związku z czym osiąga niskie wyniki i wymaga wsparcia w postaci korepetycji, w szczególności z matematyki oraz języka angielskiego. Średni miesięczny koszt korepetycji wynosi około 300 zł.

Małoletni interesuje się wędkarstwem i to hobby rozwija wraz z bratem swojego ojca D. M. (2), który pokrywa wszelkie wydatki z tym związane. D. otrzymuje także kieszonkowe, które przekazuje mu jego babcia, matka pozwanego, przy okazji kontaktów syna z ojcem.

Matka małoletniego wstąpiła w związek małżeński, z którego posiada dwójkę małoletnich dzieci tj. O. M. ur. (...) i O. M. ur. (...) Młodsze dzieci przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda uczęszczają do przedszkola. K. M. posiada zawód wyuczony kasjer/sprzedawca, jednak obecnie nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu męża i zajmuje się opieką nad małoletnimi dziećmi. Na rzecz trójki małoletnich pobiera ona świadczenie wychowawcze w kwocie 800 zł miesięcznie, na każdego z nich, a na rzecz małoletniego D. pobiera dodatkowo świadczenie z programu (...) w kwocie 300 zł rocznie.

Pozwany pozostaje w nieformalnym związku i obecnie zamieszkuje wraz ze swoją partnerką w wynajmowanym mieszkaniu, którego średnie miesięczne koszty utrzymania wynoszą około 1.500 zł, w tym czynsz najmu, prąd, woda, ogrzewanie, TV i Internet oraz wywóz odpadów komunalnych. Udział pozwanego w tych wydatkach to kwota 750 zł miesięcznie. Pozostałe średnie miesięczne wydatki na zakup żywności, odzieży i obuwia, środków higieny i czystości, leków i paliwa na dojazdy do pracy i do syna oraz opłacenia wizyt u fryzjera i telefonu wynoszą łącznie około 1.750 zł.

T. M. zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę w firmie (...) na stanowisku ślusarz-monter i osiąga z tego tytułu średnie wynagrodzenie w wysokości 4.910,40 zł netto.

Pozwany regularnie realizuje kontakty z małoletnim, który przebywa pod jego bezpośrednią opieką w co drugi weekend każdego miesiąca, kilka tygodni w okresie wakacji letnich i jeden tydzień ferii zimowych, a częściowo także w okresie tzw. „długich weekendów”.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: przedłożone przez stronę powodową, w tym odpis skrócony aktu urodzenia /k. 9/, kopia odpisu ugody /k. 10-10v/, dokumentacja medyczna /k. 11-14v/, kopia świadectwa szkolnego k. 15-17, faktury i rachunki /k. 18-19v, 129-131/ oraz przedłożonych przez stronę pozwaną, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu /k. 53/, zeznania podatkowe /k. 54-57/, wydruk z wyciągu rachunku bankowego /k. 58-95/, kopia umowy najmu lokalu mieszkalnego /k. 96-97/, potwierdzenia wpłaty /k. 98-117/ i zeznania K. M. /k. 132-132v, 134-płyta CD/ oraz T. M. /k. 132, 134-płyta CD/.

W ocenie Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda K. M. zasługiwały na miano wiarygodnych albowiem były jasne, szczerze i logiczne, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę matce małoletniego co do faktu, że chłopiec nadal wymaga korepetycji z matematyki a dodatkowo z języka angielskiego, gdyż z przedłożonej do akt kopii świadectwa szkolnego wynika, że faktycznie w tym zakresie doświadcza znacznych trudności, co przejawia się słabymi wynikami. Nadto Sąd dał wiarę matce małoletniego co do posiadania przez D. alergii pokarmowych i wziewnych albowiem okoliczności te potwierdzone zostały dokumentacją medyczną.

Zeznania pozwanego T. M. również nie wzbudziły wątpliwości Sądu, były bowiem jasne i logiczne. W szczególności Sąd dał wiarę pozwanemu co do faktu, że z tytułu pracy osiąga zarobki w kwocie do 5.000 zł netto miesięcznie, zaś na własne utrzymanie przeznacza 2.500 zł miesięcznie, a nadto, że wraz z obecną partnerką zamieszkuje w wynajmowanym lokalu. Sąd miał przy tym na uwadze, że z załączonej do odpowiedzi na pozew kopii umowy najmu tego lokalu wynika, że czynsz najmu wynosi 1.120 zł miesięcznie a nie jak wskazał w toku rozprawy 1.200 zł miesięcznie.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą roszczenia małoletniej powódki był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci

mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie małoletniego powoda względem pozwanego o podwyższenie alimentów zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części. Od czasu zawarcia przed Sadem Rejonowym w Wągrowcu ugody w sprawie III RC 47/16/2 z dnia 23.06.2016r. i poprzedniego ustalenia wysokości alimentów należnych małoletniemu D. M. (1) upłynęło bowiem ponad 7 lat i w tym okresie zmianie uległ zarówno zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka jak i wysokość kosztów jego utrzymania, co związane jest zarówno z naturalnym rozwojem małoletniego jak i z powszechnym wzrostem cen popularnych towarów i usług. W tym czasie zmiany nastąpiły także w zakresie możliwości zarobkowych obojga rodziców małoletniego powoda. Tak znaczny wpływ czasu spowodował de facto konieczność ponownego obliczenia wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletniemu powodowi od jego ojca.

Ostatecznie po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego Sąd uznał, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego D. M. (1) niezbędna jest co miesiąc kwota 1.980 zł. Sąd miał bowiem na uwadze, że małoletni powód jest uczniem szkoły średniej. Powszechnie zaś wiadomo, że podręczniki do nauki na tym etapie edukacji są już pełnopłatne. Co prawda matka małoletniego pobiera na jego rzecz świadczenie z programu (...) niemniej kwota 300 zł jedynie w niewielkiej części pokrywa wydatków jakie generuje uczęszczanie przez dziecko do szkoły, a na które składają się koszty zakupu podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, wydatki na uiszczenia opłat z tytułu składek na radę rodziców, ubezpieczeni składek klasowych czy wreszcie opłacenie wycieczek szkolnych lub jednodniowych wyjść do kina czy teatru. W oparciu o wiedzę i doświadczenie, posiadane w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych Sąd uznał, że na opłacenie tych wydatków, w części w jakiej nie są one pokrywane ze świadczenia z programu (...), niezbędna jest kwota 150 zł miesięcznie. Ustalając wydatki na wyżywienie małoletniego Sąd miał na uwadze, że wychowuje się on w 5 osobowym gospodarstwie domowym, jest już jednak nastolatkiem, w związku z czym jego zapotrzebowanie na wyżywienie zbliżone jest do tego jakie posiada dorosły mężczyzna. Nadto zaś jest alergikiem i musi unikać niektórych pokarmów. Koszty zakupu odzieży i obuwia dla powoda Sąd ustalił biorąc pod uwagę zasadę równej stopy życiowej oraz uwzględniając wiek D.. Sąd miał bowiem na uwadze, że sam pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, że na zakup własnej odzieży i obuwia przeznaczają kwotę 200 zł miesięcznie. Nie ma zatem podstaw by uznać, że małoletni winien na ten cel przeznaczać mniej. Nadto pamiętać trzeba, że D. jest nastolatkiem i nadal znajduje się w okresie rozwoju fizycznego, choć nie jest on już tak intensywny jak u młodszych dzieci. Za uzasadnione Sąd uznał także uwzględnienie w kosztach utrzymania chłopca wydatków na korepetycje. Sąd miał bowiem na uwadze, że małoletni jest uczniem technikum. Oznacza to, że w przyszłości będzie zdawał maturę w tym obowiązkową maturę z matematyki i języka obcego. Z przedłożonej do akt sprawy kopii świadectwa szkolnego wynika zaś wprost, że D. doświadcza trudności w nauce tych przedmiotów. Celowe jest zatem umożliwienie mu korzystania z korepetycji w tych przedmiotach, co pomoże mu opanować materiał szkolny w niezbędnym zakresie, a w dalszej perspektywie pozwoli mu osiągnąć satysfakcjonujące wyniki matury. Sąd uznał przy tym, że koszt korepetycji nie powinien przekroczyć kwoty 300 zł miesięcznie. Powszechnie bowiem wiadomo, że tego rodzaju zajęcia odbywają się wyłącznie w trakcie roku szkolnego. Z wiedzy i doświadczenia Sądu posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych wynika zaś, że jedna godzina korepetycji z matematyki i języka obcego to koszt 60-70 zł. Dalej ustalając koszty zakupu środków higieny i czystości Sąd miał

na uwadze, że poza korzystaniem z podstawowych środków z tej kategorii tj. pasta do zębów, szczoteczka, szampon itp. oraz udziałem w kosztach zakupu środków chemii gospodarczej tj. proszku do prania, płynów do sprzątania itp., jako nastolatek małoletni niewątpliwie korzysta także antyperspirantu czy z kosmetyków do pielęgnacji skóry tj. np. żel do mycia twarzy, a dodatkowo z uwagi na atopowe zapalenie skóry, także ze specjalnych emolientów, których cena jest stosunkowo wyższa niż w przypadku standardowych artykułów drogeryjnych. W tych wydatkach Sąd uwzględnił także koszty wizyt fryzjerskich, mając przy tym na uwadze, że powód jest już nastoletnim chłopcem, a zatem usługi fryzjerskie dla niego kosztują tyle co w przypadku dorosłych osób, jednak jako chłopiec nie musi bywać u fryzjera tak często, jak np. dziewczynki w tym samym wieku. Koszty leczenia Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia matki małoletniego oraz załączoną do pozwu dokumentację medyczną, uwzględniając przy tym, że małoletni może korzystać z porad lekarskich w ramach NFZ, a leki na alergie i astmę są refundowane. Choć zaś same wizyty lekarskie nie generują wydatków to już dojazd do lekarza stanowi realny wydatek i w związku z tym Sąd doliczył do kosztów utrzymania chłopca kwotę 50 zł na pokrycie kosztów dojazdów. Wydatki na opłacenie telefonu Sąd ustalił na kwotę 50 zł, mając na uwadze, że sam pozwany na ten cel wydaje 70 zł miesięcznie, co wynika wprost z zeznań złożonych przez T. M. w toku rozprawy z dnia 29.01.2024r. Natomiast ustalając udział małoletniego w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego Sąd miał na uwadze, że zamieszkuje on w 5 osobowym gospodarstwie domowym, zgodnie zaś z zasadami współżycia społecznego koszty utrzymania lokalu obciążają każdego z jego użytkowników w części równej. Wysokość średnich miesięcznych wydatków na utrzymanie domu Sąd obliczył w oparciu o faktury i rachunki przedłożone przez matkę małoletniego na rozprawie z dnia 29.01.2024r., własną wiedzę i doświadczenie posiadane w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz powszechnie dostępne informacje na temat aktualnych cen popularnych towarów i usług, nie uwzględniając przy tym wydatku z tytułu raty kredytu hipotecznego albowiem tego rodzaju koszt obciąża wyłącznie właściciela nieruchomości.

Obowiązek alimentacyjny obciąża obojga rodziców w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 kro).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda swój obowiązek alimentacyjny realizuje częściowo poprzez osobiste staranie o wychowanie dziecka (art. 135 § 2 kro). Nadto jednak winna ona również pieniężnie partycypować w pokrywaniu kosztów utrzymania syna. Jak ustalono w toku postępowania K. M. z zawodu jest kasjerem/sprzedawcą. Mając zatem na uwadze, że matka małoletniego nie wykazała by ze względów zdrowotnych nie mogła podjąć zatrudnienia, nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności lub o niezdolności do pracy, dwójka jej młodszych dzieci uczęszcza do przedszkola Sąd uznał, że nie jest ona pozbawiona możliwości zarobkowych. W oparciu o wiedzę na temat aktualnej sytuacji na rynku pracy oraz wysokości wynagrodzeń proponowanych dla osób obejmujących różne stanowiska w tym również zatrudnionych na stanowisku kasjera-sprzedawcy, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych w toku których konieczne było kierowane zapytań do Powiatowych Urzędów Pracy w W. i powiatach ościennych Sąd uznał, że możliwości zarobkowe K. M. w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. równe są co najmniej minimalnej płacy krajowej tj. 3221,98 zł netto miesięcznie. Z takich dochodów przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda winna, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczynić się do pokrywania kosztów utrzymania trójki małoletnich dzieci.

Jest oczywiste, że pozwany, będąc świadomym ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku postępowania ustalono, że T. M. zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę w firmie (...) na stanowisku ślusarz-monter i osiąga z tego tytułu średnie wynagrodzenie w wysokości 4.910,40 zł netto, a okoliczność ta została przyznana wprost przez samego pozwanego, w toku rozprawy z dnia 29.01.2024r. Z takich dochodów pozwany winien

zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczyniać się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich dzieci. Jak ustalono, poza małoletnim powodem pozwany nie posiada na swoim utrzymaniu innych osób. W toku rozprawy z dnia 29.01.2024r. T. M. oświadczył zaś, że jego średnie miesięczne koszty utrzymania, bez renty alimentacyjnej jaką łoży na rzecz małoletniego powoda, wynoszą 2.500 zł.

Biorąc zatem pod uwagę, że możliwości zarobkowe pozwanego ustalono na kwotę 4.900 zł miesięcznie, zaś koszty utrzymania małoletniego powoda na kwotę 1.980 zł miesięcznie, Sąd zasądził od T. M. na rzecz małoletniego D. M. (1) podwyższone alimenty w kwocie po 1.200 zł miesięcznie, stanowiących nieco powyżej 60% całkowitych kosztów utrzymania małoletniego. Sąd miał bowiem na uwadze, że choć małoletni D. jest już nastolatkiem, przez co nie wymaga on już tak dużych nakładów osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie ze strony matki jak młodsze dzieci, a pozwany regularnie realizuje kontakty z synem, to jednak sytuacja materialna T. M. jest znacznie lepsza niż sytuacja materialna matki małoletniego. Należy bowiem podkreślić, że K. M. nie tylko posiada niższe możliwości zarobkowe niż T. M., ale także w przeciwieństwie do ojca małoletniego powoda, posiada na swoim utrzymaniu łącznie trójkę małoletnich dzieci.

Nawet zaś po uiszczeniu na rzecz małoletniego alimentów w podwyższonej kwocie pozwany nadal będzie dysponował wystarczającymi środkami na zaspokojenie własnych usprawiedliwionych potrzeb albowiem każdego miesiąca do jego dyspozycji pozostawać będzie kwota 3.700 zł. Należy też podkreślić, że alimenty w kwocie 1.200 zł stanowią nie tylko mniej niż 1/4 średnich miesięcznych dochodów pozwanego ale też mniej niż połowę jego własnych kosztów utrzymania.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo o podwyższenie alimentów (pkt. 2).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1964) mając na uwadze, że strona powodowa wygrała proces w 57,89% a pozwany w 42,11%, zaś w toku postępowania małoletni powód poniósł tytułem kosztów procesu wydatek w wysokości 3.600 zł.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1, art. 13 ust. 1 pkt 6 i z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1144 ze zm.), przy uwzględnieniu wyniku procesu i stanowiska pozwanych.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności

sędzia Dariusz Ratajczak